

במדינה

מישפט

גזי חקאק חוזר עגית?

האמנם טיפס הגבר כבד-הגוף

עז צינור לקומה

השלישית כדי לגנוב?

גזי חקאק הוא דמות ידועה. אי-פעם, בעבר הרחוק, היה קשור לעולם הפשע. אולם מאז הוא נמנה עם יושבי כסית ומיווד מאוד עם אנשי הבהמה. כל זה לא עזר לו בשבוע שעבר, עת נעצר לחקירה.

גזי, 45, נמור-קומה וכבד-גוף, נחשד על-ידי המישטרה כי טיפס בלילה על מרוב לדירה בקומה השלישית, פרץ לתוכה וגנב תכשיטים בשווי 80 אלף שקל, השייכים לאלמנה קשישה.

אינו זקוק לגניבה. הבסיס לחשד זה היה בכך כי בדירתה של האלמנה נמצא על-ידי המישטרה מספר הטלפון של חקאק. האשה הסבירה לשוטרים כי המיספר הגיע הגיע אליה כאשר חיפשה מישוה שישלים כמה שיפוצים בדירתה.

המירוצן עולים כיום כחצי מיליון לירות. קושיים של רוכבי האופניים גדל בארץ שבעתיים מפני שהם עוסקים בספורט מפרד זה ללא קהל. ידוע שספורטאי שואב

כל ספורטאי אמיתי הוא למעשה מזור-כיסט, כי יש בו הרצון לסבול עייפות וכאבים, שהם מנת חלקו היומית. רוכבי-אופניים הם המזוכיסטים הגדולים ביותר.

גם מאמן נבחרת-ישראל-בוגרים, עקיבא רוניק, היה שותף לדעתו של האב: "ראי-תי את זה בעיניים שלי, שאוקמן בא דחוף את חמי, אני כבר 25 שנה בענף-האופניים, ואני יודע מה זה. אוקמן הוא רוכב פחדן, שלא מסוגל לעשות על דעת עצמו מעשה כזה. אני בטוח שליליאן (מאמנו) נתן לו הוראה להפיל את אדלשטיין."

אחרון אוקמן בן ה-17 מכאר"שבע, סיפר על התקרית: "זה קורה שמתנגשים בתחרות. הוא נסע אחריי היינו במצב שלא יכולתי לדחוף אותו, הוא נתקע בי מאחור. אני גם באופי שלי לא הולך קאסה, אני בחר שקט וזה לא מתאים לי לדחוף. אדלשטיין אמר לי בזמן המירוצן שעקיבא הורה לו להיצמד אלי."

„חשבתי

שאדרס..."

אחרי ההתנגשות לא חשבתי שקרה משהו מיוחד, אך בשלב מאוחר יותר, באמצע העליה, באה מונית, שבה נהג אביו של חמי, והתקרבה אלי במהירות. בהתחלה לא הבנתי מה קורה. לפתע נורק אלי חפץ גדול, שהתברר מאוחר יותר כי זה משולש-אוהרה של מכונית.

למזלי, המשולש החטיא ולא פגע בי, אלא רק באופניים, בעוצמה רבה.

הייתי ממש המום, לא קלטתי מה קורה.

טען אילן סגל, מאמן הפועל רמת-גן, לפני אנשי ההתאחדות לספורט, כל תלונותיו של סגל בעבר נתקלו באוזניים אטומות. „רק תקרית של נטיין לרצח יכולה לעורר את תשומת-ליבם."

עידוד מהקהל, העוזר לו להתמודד עם עייפות וקושי, בענף-האופניים, הספורטאי נמצא לבדו, מול האספלט והרוח.

מחצית

פאריס

פורטי-האופניים הגיע ארצה בי שנות החמישים, עם עולי מארוקו. מאז ומתמיד היה ענף זה מפותח בצרפת, הצרפתים הביאו אותו למארוקו. מישפי חות קדוש, אחיון, אוהנה ואחרות ניהלו בארץ את הענף עד שנות השישים הן מוקדמות — או הגיעו מהגרים ממזרח אירופה, בעלי השכלה אקדמאית רחבה יותר באימון גופני.

נוצרה התנגשות בין שתי הקבוצות, דבר שגרם לחיכוכים ומריבות, הנמשכות, לדעתו של אנטולי גורילוב, עד היום.

במערב אופיו של ספורט האופניים שר נה לגמרי — שם זה עניין להימורים, כמו מירוצי-סוסים.

באיטליה ובצרפת זהו ענף מספר 1. בי אירופה יש לו 10 מיליון צופים. שם, כדי לעמוד בצדי הכביש, משלמים הרבה כסף, סיום מירוצן טור-דה-פראנס, הנחשב בין שלושת הטובים בעולם, עובר בשדרות שאנז-אליזה, סוגרים לתנועה את מתיצית רחובות פאריס, וכל העניין משודר בטלוויזיה.

מיקצוענים במערב מקבלים כ-5000 דולר בשבוע.

„זה פוגע בענף-האופניים, אם רק סיפורים רעים מביאים אותו לחדשות. אנשים יירתעו מסיפורי האלימות והרצח." אמר אילן סגל, „אבל אז אולי האנשים שעושים את הבלגן יעופו. הרבה רוכבים פרשו בגללם."

החודש זכה הצעיר יהודה גרשוגי, שהוא הסוגנית הראשונה, שהצליחה לזכות בי השיגים בינלאומיים, במקום שישו בתחרות שהיא בין שלוש הגדולות הנערצות באירופה. אמר על כך מאמנו, רוניק: „זאת היא התוצאה שלי, אחרי שמונה שנות אימון הנבחרת." **דינה וגן!**

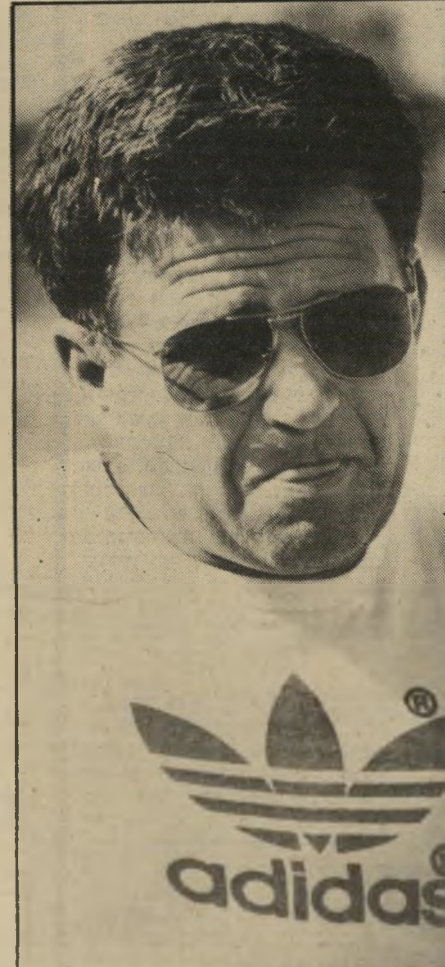
* את מירוצן-האופניים הראשון אירגן העולם הזה — להנצחת שמה של פלוגת שועלי שימשון, בראשית שנות ה-50.

„נטיין לרצח!"

המזוכי? דויד קדוש הוא רכז ענף-האופניים במרכז הפועל יותר מ-25 שנה. הוא מחלוצי הסניף.

אחרי רצייה-המתרון, הכריז מאמן הפועל רחובות, אנטולי גורילוב, בן ה-30, ספורט האופניים בארץ אינו עממי, מפני שהוא מצוין צעד יקר מאוד. אופני

המאמן עקיבא רוניק מנצרת, מאמן את נבחרת ישראל כבר שמונה שנים. הוטחו בו האשמות רבות מצדם של מאמנים אחרים, על האפליה שהוא נוהג בין הרוכבים.

חשבתי שאני הולך להידרס. למזלי התיחילו המכוניות מסביבי לצפור בבהלה, וראדלשטיין היפגה את מכוניתו ברגע ה-אחרון.

עד כאן, הרוכב המוחתק. התקרית הפשוטה, חשפה, למעשה, את עציביהם המתחזים מזה זמן רב של כל העוסקים בספורט המפרך.

ספורט האופניים נחשב לספורט הקשה ביותר, קשה יותר גם מריצות המרתון. בעוד שאת המרתון אפשר לסיים בשתי חיים-שלוש, נמשכים מירוצי האופניים בין שלוש לחמש שעות, כולן רצופות מאמץ גופני מייבני. בסופו של המירוצן הגוף כואב במשך כמה ימים, מחומצת-החלב הרבה, המצטברת בשרירים.

חשוד חקאק פגישה בחנות

היא ביקרה בחנות לחומרי-בניין, ושם פגשה את חקאק, שקנה חומרים. כאשר ביקשה את עזרתו, הבטיח לשלוח אליה כמה פועלים, הלך איתה לבדוק את מצב הדירה. בהזדמנות זאת מסר לה את מיספר הטלפון שלו.

„גזי חקאק אינו זקוק למעשי שוד ור-גניבה", הסביר הסניגור מנחם רובינר שטיין לשופט, „הוא אדם אמיד ובעל כמה מיסעדות בתל-אביב, ובכלל, כיצד אפשר לחשוד שאדם בעל גוף כמוהו הצליח לטפס על מרוב לקומה השלישית?"

השופט, חיים-שמחה נחמני, כמעט השיי תכנע מנימוקי הסניגור, אך ליתר ביטחון השאיר את החשוד במעצר לשלושה ימים, כדי שיוכל להיבדק במכונת-אמת.

ימון עורכי-ידן כאלבי

מועד צאת הכוכבים

הציל את הנאשם.

השוטרים ישבו במארב בתוך מכונית סגורה, בחניון בית-רומנו בתל-אביב, וחיכו. מזה זמן מה נתקבלו תלונות על גניבות רכב וסחורות מתוך החניון, על מישטרה החליטה לפענח את העניין. בערך בשעה 5.30 בערב, ראו השוטרים גבר הנכנס לחניון, ובשעה 5.45 התנפלו עליו ותפסוהו.

לדבריהם, ראו אותו מטפל במכונית פורד טרנזיט, שהייתה עמוסה סחורה, ומנן סה לפתוח את דלתה. עוריאל קורקוס היה (המשך בעמוד 54)